

Allegro.

Fredm. Sanger 46.

VII.

1. *Pr.* Saa faar man Som-mer, før ret man det véd,
 2. *Sør.* Skjæbnen mig dril-ler, det blev nu min Del,
 3. *Hb.* Engstel-se Rod i mit Sind hav-de slaat,
 4. *Kr.* Frøknens In-tri-ger ved Hof-fet har lært,
 5. *Fr.* Dri-ves ved Hof-fet In-tri-ger i sær,
 6. *Pr.* Slaar end for-re-sten In-tri-ger-ne til,

Glæ-den den kom-mer dum-pen-de ned. Lad os nu kuns faa no-get Puns og saa et Fad Mad!
 hver Gang jeg spil-ler faar jeg Ka-nel. Et Spil jeg før tab-te i Klør, men vandtet nyt Pyt!
 nær var mit Mod i Hun-de-ne gaat. A. Sig mig min Ven! Hvad var da den Frygt i dit Sind? H. Vind!
 dér, som man si-ger, dri-ves de svært. Dreje de sig dér li-ge som her om Syl-te-tøj? Fr. Føj!
 ej dog om Stof-fet spør-ger man der. Nej af In-ge-ting gjø-re tu-sind Sving det vi for-staa. K. Saa?
 ej dog hos Præsten lyk-kes de vil. Ja, Skjæmtens Ord kunst-lø-se gror her i mit Hjem frem;

No'et maa man ha', naar Hjer-tet er glad! Lad os nu kuns faa no-get Puns og saa et Fad
 For mit Ku-lør-spil blev jeg sju snydt. Et Spil jeg før tab-te i Klør, men vandt et nyt
 Men den gik bort, og Glæ-den kom ind. Sig mig min Ven! Hvad var da den Frygt i dit Sind?
Kr. Frøk-nens Fi-nes-ser gik op i Røg. Dreje de sig dér li-ge som her om Syl-te-tøj?
Kr. Jeg har jo vist Dem Prø-ver der paa. Nej af In-ge-ting gjø-re tu-sind Sving det vi for-staa.
 maa de da Skaan-sel mø-de hos Dem! Ja Skjæmtens Ord kunst-lø-se gror her i mit Hjem!

Mad! No'et maa man ha', naar Hjer-tet er glad.
 Pyt! For mit Ku-lør-spil blev jeg sju snydt.
 Vind! Men den gik bort, og Glæ-den kom ind.
 Føj! Frøk-nens Fi-nes-ser gik op i Røg.
 Saa? Jeg har jo vist Dem Prø-ver der paa.
 frem; maa de da Skaan-sel mø-de hos Dem!